

STŘEDA 17. 3. / PŘEDPROJEKCE

19.00

Země snů / 2009, 57 min., Česká republika, Martin Ryšavý

Doposud žili na vietnamském venkově - sice chudě, ale relativně spokojeně. Potom uvěřili jedné z mnoha agentur slibujících jim pohádkové výdělky v zaslíbené zemi jménem Česko. Jejich rodina i vzdálení příbuzní zastavili veškerý majetek, a od banky získali astronomickou částku šest až deset tisíc dolarů jako poplatek za letenku a pracovní vízum. Věřili, že v „ráji“ si vydělají dost jak na splacení dluhů, tak na výrazné vylepšení rodinného rozpočtu. Místo toho je ale čekalo rozčarování v podobě nenaplněných slibů ze strany agentury, nevyhovujícího ubytování, nízkých platů a co hůř - postupující hospodářská krize velkou část z nich připravila i o špatně placenou práci, kterou měli. Úroky u vietnamské banky hrozivě narůstají, rodina čeká na peníze a návrat do vlasti se za této situace jeví jako noční můra... Režisér Martin Ryšavý se ve vietnamské komunitě těší důvěře, která byla pro zpracování tohoto tématu klíčová. Snímek Země snů přináší pestrou mozaiku pohledů na problematiku jak ze strany dělníků, tak od zástupců vietnamských starousedlíků, pracovníků státní správy i obyvatel Hanoje.

PONDĚLÍ 22. 3.

18.00

Zprostředkovatel / 2009, 84 min., USA, Ian Olds

Napínavý snímek Iana Oldse nás zavede přímo do první linie válečné žurnalistiky. Hlavní postavou je mladý novinář a překladatel Ajmal Naqshbandi, považovaný za nejlepšího afghánského „fixera“ – člověka, který dokáže zahraničním novinářům zprostředkovat rozhovory s bojovníky Tálibánu. Jak nebezpečná je tato práce, se ukáže ve chvíli, kdy je společně s italským reportérem fundamentalistickým hnutím zajat. Po několika dnech je pak Ajmal popraven. Americký novinář a bývalý Ajmalův spolupracovník Christian Parenti pátrá po důvodech, proč byl ze zajetí vykoupen jen italský reportér, a zároveň nás nechává nahlédnout do každodenního života válkou zmítané země. Drastické videozáběry natáčené přímo v zajetí či improvizované rozhovory se členy Tálibánu, kteří každého novináře podezírají ze špionství, jasně dokládají, čím vším musí váleční zpravodajové v Afghánistánu projít. Na případu Ajmalova tragického osudu pak snímek ukazuje, jakou cenu má v Afghánistánu lidský život.

21.00

Ukradené životy / 2009, 78 min., Alžírsko, Maroko, Mauretánie, Francie, Austrálie, USA a Švýcarsko, Violeta Ayala, Dan Fallshaw

Když se režisérská dvojice Violeta Ayalaová a Dan Fallshaw vypravila do uprchlického tábora v Alžírsku, aby natočila příběh setkání po léta odloučené matky a dcery, netušila, jak daleko je tento příběh zavede. Během natáčení s Fetimou a její nejstarší dcerou Leilou totiž vychází najevo, že bílá „babička“ Deido je ve skutečnosti jejich paní a ony otrokyněmi. V Marokem okupované Západní

Sahaře, odkud pochází, dochází k velkému rozporu při naplňování práva propouštění „černých“ otroků. Mezi udělením svobody a vydáním úředního potvrzení totiž mohou uplynout léta, aniž by tito lidé mohli dokázat, že jsou volní. V podřízeném postavení neznamenaají nic - jejich děti jim mohou být odebrány a prodány. Marocká vláda se existenci otroctví snaží utajit, proto se natáčení dokumentu stalo nebezpečným nejen pro samotné aktérky snímku, ale i filmaře. Politická garnitura je prostřednictvím policie pronásleduje a všemožně se snaží zabavit jim natočené kazety. Investigativní snímek australských filmařů ukazuje, jak těžké je vytrvat v odhalování skutečnosti, když se nepřítel ukazuje jako mocnější: špehování, krádeže a manipulace nikdy nekončí.

ÚTERÝ 23. 3.

16.00

Byl jednou jeden ostrov / 2009, 80 min., Nový Zéland, Briar March

Na první pohled vypadá nevelký atol Takku obývaný čtyřmi sty Polynésanů jako ráj na zemi. Pospolitá komunita žijící izolovaně na ostrůvku omývaném průzračnými vodami jihozápadního Pacifiku se věnuje tradičním rituálům a hudbě, živí se rybami a odpočívá ve stínu kokosových palm. Vinou globálního oteplování je však korálový ostrov v posledních letech stále častěji zaplavován stoupající hladinou oceánu. Tamní vláda chce proto ostrovy přestěhovat na pevninu, těm se však do neznámého prostředí a nejisté budoucnosti nechce. Raději na svůj ostrůvek pozvou dvojici vědeckých odborníků v naději, že pro ně najdou řešení. Novozélandský snímek Briara Marche v duchu cinéma verité a s využitím skvělé kamery poutavě zachycuje přímý dopad ekologických změn na komunitu původních obyvatel. Skrze portréty Tela, Endara, Satty a dalších ostrovanů pak nabízí unikátní vhled do tradičního způsobu života a myšlení Polynésanů – lidí, kterým i přes jejich harmonické soužití s přírodou, promlouvají zásadním způsobem do života negativní dopady klimatických změn.

18.00

Mizející ryby / 2009, 83 min., Velká Británie, Rupert Murray

„O kousku ryby na talíři víme zpravidla jen to, že je zdravá pro náš organismus. Chybí nám však další informace, které bychom měli chtít znát. Odkud ta ryba pochází, jak byla ulovena a zda její druh není ohrožen,“ říká britský novinář Charles Clover, autor knihy *The End of the Line*. Režisér Rupert Murray se jí inspiroval při natáčení svého dokumentu o globalizaci rybolovu. V tempu, jakým dnes rybolov na celém světě probíhá, totiž není možné, aby příroda obnovovala své zdroje. Snímek ukazuje hlavní problémy spojené s ubýváním ryb. Hlavním z nich je nedodržování kvót pro lov, z čehož snímek obviňuje Čínu i některé evropské státy, dále neekonomický lov velkého množství ryb a důležitou roli hraje i upřednostňování některých druhů, zejména pak obřích tuňáků, vyhledávaných labužníky. Vizualně poutavý dokument přináší několik základních rad, jak se může i jednotlivec zasadit o zachování rovnováhy fauny světových oceánů.

21.00

Rodinná dieta / 2008, 85 min., Finsko, John Webster

„Nemůžu si čistit zuby, protože můj kartáček je z plastu," říká v dokumentu Johna Webstera jeho mladší syn. Rodina, žijící ve Finsku, se totiž rozhodla, že zkusí vydržet jeden rok zcela bez produktů, k jejichž výrobě nebo při jejichž použití je potřeba ropy. Touha minimalizovat svou ekologickou stopu se v mysli režiséra zrodila poté, co začal vnímat problémy spojené s globálním oteplováním a vyčerpitelností přírodních zdrojů. Vyměnit automobil za autobus, letadlo za vlak, motorový člun za veslici nebo nakoupit v obchodě základní potraviny však není vždy snadné, zvláště pro rodinu s dětmi. I ti sebevíc motivovaní začnou pochybovat, když se věci komplikují a způsobují nepohodlí. Uvnitř čtyřčlenné rodiny tak brzy vznikají rozkoly. V průběhu roku se z původního pevného rozhodnutí přejít na ekologicky přijatelný způsob života postupně slevuje ke kompromisům a jednodušším řešením. Lze se chovat ekologicky, a nezničit přitom rodinné štěstí? Podstoupili byste sami takový experiment?

23.00

Chemo / 2009, 58 min., Polsko, Pawel Łoziński

„Někdo má obyčejnou chřipku a ta naše je prostě jen opravdu vážná." I tak přemýšlejí o své chorobě pacienti varšavské onkologické kliniky. Než jejich žíly pojmou další dávku chemoterapie, trvá to několik hodin. Nemocní si čas krátí rozhovory o oblíbených jídlech, svatebních šatech i vtíravých myšlenkách na sebevraždu. V detailních záběrech hledíme do tváře optimistické matky pětiměsíčního chlapečka, sympatické zelinářky, středoškoláka i těhotné ženy, kterou čeká amputace prsu. Fascinujícím dialogům, jejichž nenápadným svědkem se kamera stává, nechybí humor ani ironie. Stejně otevřeně ale všichni uvažují o délce života, o strachu či víře. Čas v nemocnici běží pomalu, jeho plynutí odměňuje mizející tekutina v kapačce a listí snášející se ze stromů za okny pokoje. Intimní snímek zkušeného polského režiséra Pawla Lozinského posbíral několik ocenění. Trofej si odvezl z krakovského filmového festivalu a německého DOK Leipzig.

STŘEDA 24. 3.

16.00

Kimčongŕlie / 2009, 75 min., Korea, NC Heiken

Severní Korea je bezesporu nejizolovanější zemí světa. Totalitní režim zde již šedesát let zavírá své obyvatele do koncentračních táborů za sebemenší prohřešky: stačí zmačkat noviny, na nichž je vyobrazen otec zakladatel Kim Ir-sen nebo jeho syn, současný vládce Kim Čong-il. Ačkoli se i pouhý pokus o útěk z těchto táborů trestá smrtí, každý rok se o něj řada vězňů pokusí. Díky hrstce z nich, kterým se podaří uniknout a z níž se někteří objeví i v dokumentu, se svět dozvídá o hrůzné podobě života v komunistické Severní Koreji. Jejich silné a alarmující svědectví o milionech obětí hladomoru v devadesátých letech, severokorejských dívkách skrývajících se v Číně, které jsou nuceny k prostituci, či o závislosti tamní ekonomiky na práci vězňů výmluvně kontrastují s propagandistickými televizními pořady posilujícími obudné rozměry Kim Čong-ilova kultu. S využitím archivů a graficky

zajímavých vsuvek je ve filmu režisérky N. C. Heikinaové také přehledně připomenuta historie korejského poloostrova.

18.00

Mugabe a bílý Afričan / 2009, 91 min., Velká Británie, Mat Whitecross

Diskriminace bělochů. Pro Evropana a Američana prakticky neznámý pojem, pro tisíce bělošských farmářů žijících v jihoafrickém státě Zimbabwe tvrdá realita. Humanitární situace v jedné z nejchudších zemí Afriky se od přelomu tisíciletí rapidně zhoršila se zavedením pozemkové reformy, která místnímu diktátorovi Robertu Mugabemu umožnila pod heslem „Zimbabwe Zimbabwe“ zabrat statisíce hektarů půdy prosperujících bělošských farem. Původně britská rodina Mikea Campbella, která do Zimbabwe přišla před třiceti lety a na své farmě pokojně žije s pěti sty domorodci, se Mugabeho zvlí soudně vzepře. Campbellovi se v bitvě nevzdávají ani poté, co jsou brutálně zlynčováni, a doufají, že verdikt mezinárodního tribunálu by mohl znamenat významný precedens. Atmosféru dechberoucího snímku o nerovném střetu lidských práv s rasovou nenávistí podtrhuje působivá hudba. Film se dostal na seznam letošních širších nominací na Oscara.

21.00

Nepřátelé národa / 2009, 94 min., Velká Británie, Kambodža, Rob Lemkin, Thet Sambath

Už více než deset let tráví kambodžský novinář Thet Sambath volné víkendy prací na svém projektu v odlehlých vesnických provinciích. Výsledkem jeho mravenčí práce jsou desítky rozhovorů s lidmi, kteří se přímo podíleli na vraždění za vlády Rudých Khmerů. Jak a hlavně proč zde bylo během tak krátké doby brutálně pozabíjeno přes dva miliony lidí? Odpověď na tuto otázku se Sambath snaží získat nejen od bývalých řadových vojáků slepě vykonávajících rozkazy svých nadřízených, ale hlavně od Nuona Chea, pravé ruky samotného Pol Pota. Roky trvalo, než se mu podařilo získat důvěru tohoto starého muže, který i dnes odmítá osobní odpovědnost za spáchané zločiny. K získání Cheovy důvěry přispěl i fakt, že mu Sambath zamlčel osud svého otce a bratra, které zabili Rudí Khmerové. Vedle výpovědí popisujících s mrazivou věcností detaily brutálního vraždění kambodžských civilistů se ve filmu, jež ve spolupráci s novinářem natočil britský dokumentarista Rob Lemkin, seznámíme i s řadou unikátních archivních záběrů a zajímavými informacemi o jednom z nejkrvavějších režimů v historii.

23.00

Bombajská spojka / 2009, 58 min., Dánsko, Camilla Nielsson, Frederik Jacobi

Do roku 2020 se indická Bombaj pravděpodobně stane nejlidnatějším velkoměstem na světě. Již dnes pulsuje masami lidí, jež se denně dopravují do zaměstnání. Hromadná doprava přitom nefunguje - pověstné jsou vlaky, do nichž se člověk musí doslova probojovat. Ulice města denně zaplavuje bezpočet aut, která se místo vyhlášky řídí „zákonem“ chaosu. Trojice hrdinů dokumentu zastává rozdílné stanovisko na řešení modernizace města, konkrétně dopravy. Yasin žije na severním předměstí, do práce jezdí vlakem či na motorce a sní o koupi vlastního automobilu. Veena bydlí v prominentní čtvrti, má služebnou a vlastního řidiče a zastupuje obyvatele ulice Pedder v boji proti

budování nadjezdů v centru města. Pan Das je viceprezidentem státní společnosti budující silnice a most spojující obchodní čtvrť s centrem. Stavba má desetileté zpoždění, proto přicházejí na řadu provizorní řešení. Pan Das cítí ve své funkci značnou odpovědnost, proto se snaží dopočítat se i stromů, na jejichž přesazení darovala dotaci Světová banka. Dynamický snímek dokumentaristů Camilly Nielssonové a Fredericka Jacobiho graduje od jedné neuvěřitelné situace ke druhé a nastoluje otázku: Je zdravé životní prostředí pouze luxusem pro společenskou elitu?

ČTVRTEK 25. 3.

16.00

Vysněný odpad / 2009, 79 min., USA, Mai Iskander

Zaballeen, arabský výraz pro „lidi odpadků“, označuje nejnižší sociální vrstvu Káhiry. Patří k ní i teenageři Adham, Nabil a Osama, hrdinové dokumentu Mai Iskanderové. Režisérka natáčí jejich každodenní život v okrajové čtvrti Mokattan, největší „odpadkové osadě“ na světě. Sběr a zpracování odpadu z osmnáctimilionové Káhiry představuje pro místní šedesátitisícovou komunitu už po století jediný zdroj obživy. Mezi odpadky si hrají děti i psi a procházejí tudy terénní pracovníci s protitetanovými injekcemi. Mladíci, které sledujeme v jejich nuzných příbytcích, v práci i na zkušené ve Walesu, sní o vlastní šrotovně či brzké svatbě. Jejich sny se však rozplývají s příchodem zahraničních společností na káhirský trh s odpadky. Vysoce efektivní recyklační systém, v němž se obyvatelům Mokattanu daří zpracovávat 80 procent veškerého odpadu, nahrazuje moderní technika italských a španělských firem s několikrát nižší účinností. Snímek zachycující ničivý dopad globalizace na osudy jednotlivců i celé komunity je režisérčiným debutem a byl ověnčen celou sérií cen, mimo jiné oceněním Best of Fest na amsterdamském festivalu IDFA.

18.00

Zemřít ukamenováním / 2009, 73 min., Írán, Nizozemí, Farid Haerinejad; Mohammad Reza Kazemi

Trest smrti ukamenováním mohou v Íránu dostat ženy a někdy i muži, kteří se provinili cizoložstvím, prostitucí či zabitím v sebeobraně. Advokátka Šadi Sadrová, novinářka Asijeh Aminiová a další aktivistky za práva žen se snaží pomáhat těm, které byly odsouzeny k tomuto nehumánnímu, ponižujícímu a velmi bolestivému způsobu popravy. Jejich práce je však obtížná - sesbírat důkazy je téměř nemožné, neboť íránská vláda se snaží vše ututlat vzhledem ke kritice, kterou ji zahrnují mezinárodní organizace zabývající se lidskými právy. Dokument režisérů Farida Haerinejada a Mohammada Rezy Kazemiho vypráví příběh několika žen, které díky pomoci Šadi a její neziskové organizace unikly trestu smrti ukamenováním. Lejla Mafi, Parissa a Nazanin se v očích íránského trestního zákoníku „provinily“ sexuálním stykem s příbuzným, cizoložstvím a zabitím. Lejlu znásilnil její bratr, Parissu prodával manžel a Nazanin bránila sebe a svou neteř při pokusu o znásilnění. Změnit zavedenou praxi není snadné, ale íránské ženy se nevzdávají, byť pro ně samé znamená veřejná obhajoba ženských práv obrovské riziko.

21.00

Írán - nevyslyšené hlasy / 2009, 67 min., Kanada, Davoud Geramifard

Jak se žije v současném Íránu, kde fundamentální šíitský islám, vyžadovaný vládou, představuje pro řadu lidí základní překážku v nabytí vytoužené svobody? Režisér Davoud Garamifard točil tajně v prvním volebním období konzervativního prezidenta Mahmúda Ahmadínedžáda v roce 2008 výpovědi několika Íránců, kteří reprezentují „nevyslyšené hlasy“. Názory učitele, pastevce nebo básníka se totiž neshodují s vládní islámskou propagandou, jak se postupně ustavovala od svržení šáha Muhammada Rezá Palahvího při islámské revoluci v roce 1979. Možnost žít bez víry, odlišně interpretovat korán, zachovat si tradiční pasteveckou identitu, tančit veřejně s přáteli nebo naplňovat svou představu o smyslu života bez osobní svobody je pro ně takřka nespílitelným snem. Kromě kritiky systému si však každý z nich uchovává naději na společenskou změnu a upozorňuje na to, jak stereotypně může být život v Íránu vnímán zvenčí. Všichni se pak odvolávají k islámské revoluci, v níž vedle sebe stáli náboženští fundamentalisté, liberálové i levicovní intelektuálové. Aparát moci však potřebuje jen jednu dominantní ideologii. Jak znovu veřejně rozeznít rozmanitost názorů?

22.30

Vstupenka do ráje / 2008, 59 min., Dánsko, Janus Metz

Kae a Kjeld mají svatbu. Místo líbánek se však nevěsta po obřadu vrací do rodného Thajska, zatímco její dánský manžel zůstává doma. Čekají totiž na udělení trvalého pobytu pro Kae, která vždycky toužila odejít na Západ za lepším životem. Stejně jako pro řadu ostatních thajských žen pro ni Dánsko představuje vysněný ráj. Vstupenkou do něj je sňatek z rozumu. Režisér Janus Metz spolupracoval na scénáři se sociální antropoložkou Sine Plambechovou, která prováděla výzkum migrace thajských žen. Nechybí poptávka - postarší svobodní Dánové vyhledávají exotické Thajky ochotné se za ně provdat, protože rozdílné kulturní tradice jim skýtají výhodu. Asijské ženy, uvyklé práci v domácnosti, zpravidla nebojují za svou emancipaci. Dánsko přitom patří mezi země, které lépe než jiné řeší vyrovnávání genderových rozdílů v soukromém i veřejném prostoru. Uskutečnit sen thajských žen o cestě na Západ pomáhá zkušená Sommai, která žije se svým dánským manželem již šestnáct let. Funguje jako „dohazovačka“ i jako prostřednice při vyřizování potřebných dokumentů pro adopci dětí. Snímek mimo jiné ukazuje, jakým způsobem mohou genderové rozdíly ve společnosti ovlivňovat migrační pohyb.

PÁTEK 26. 3.

16.00

Naše ulice / 2008, 80 min., Polsko, Marcin Latallo

Dělnická rodina Furmancykových žije ve svém bytě v polské Lodži po pět generací. Kam paměť sahá, všichni její členové pracovali v textilní továrně přes ulici. Kdysi jedna z největších fabrik svého druhu v Evropě byla po pádu komunismu uzavřena a francouzský investor na místě její ruiny začal stavět gigantické obchodní centrum. S továrnou jako by Furmancykovi ztratili své místo na světě. Babička, jejíž penze rodinu živí, žije minulostí, nezaměstnaný otec utíká od neutěšené současnosti k

alkoholu, dcera, jejíž druh je ve vězení, opustí vlastní dítě. Na slavnější včerejšky Lodže, někdejšího „města zaslíbeného“, odkazují archivní záběry z dob válečných či období socialistické propagandy. Snímek, provázený osobním komentářem režiséra Marcina Latalla, je působivým vyprávěním o filmařově setkání s prostou rodinou, na jejímž životě se stejně jako řadě jí podobných tvrdě podepsal rozvrat hodnot v důsledku postkomunistické transformace východní Evropy.

18.00

Deset podmínek lásky / 2009, 53 min., Australia, Jeff Daniels

Hlavní postavou časosběrného dokumentu Jeffa Danielse o „největší noční můře Číny“ je třiašedesátiletá politická aktivistka za lidská práva a prezidentka Světového ujugurského kongresu Rebija Kadírová. V polovině 90. let se stala sedmým nejbohatším člověkem v Číně a současně pracovala jako vládní poradkyně. V nemilost upadla poté, co otevřeně kritizovala čínskou politiku v její rodné provincii Sin-ťiang neboli Východním Turkestánu, který Číňané okupují od roku 1949. Po šesti letech strávených ve vězení byla na nátlak humanitárních organizací v roce 2005 propuštěna a mohla odjet za svým manželem, politickým disidentem Sidikem Ruzím do USA. Tady pokračovala v kritice Číny za porušování lidských práv Ujgurů, kvůli čemuž byly záhy uvězněny dvě z jejích jedenácti dětí a ona sama se stala obětí pokusu o atentát. Snímek pracuje s unikátními archivními záběry dokumentující utrpení utlačovaných Ujgurů zblízka a také sleduje život charismatické Rebiji Kadírové, která ve své práci pokračuje s energií sobě vlastní.

20.30

Tibet zpívá / 2009, 82 min., USA, Ngawang Choephel

V létě roku 1995 se tibetský muzikolog Ngawang Choephel vydal do své vlasti, odkud jako dítě utekl s matkou do Indie. Vyzbrojen malou kamerou se pokusil zdokumentovat, v jaké míře se Tibeťanům v okupované zemi daří uchovávat si svou bohatou hudební tradici. S hrůzou zjišťuje, že ve Lhase zní z každého obchodu, baru nebo pouličního tlampače čínská pop-music a že většina mladých Tibeťanů jí dává přednost před tradičními tibetskými písněmi. Ty se mu podaří zaslechnout až na venkově. Během zaznamenávání lidových písní je ale zatčen, obviněn ze špionáže a odsouzen k osmnácti letům vězení. V práci na svém strhujícím a velmi osobním dokumentu plném unikátních archivních i současných záběrů z okupovaného Tibetu pokračuje Choephel po šesti a půl letech, kdy je po tlaku mezinárodních kampaní i americké vlády konečně propuštěn. Emocemi nabitý snímek zaznamenává i nepokoje ve Lhase z března 2008 a jejich brutální potlačení či výpovědi mladých Tibeťanek o mučení v čínských věznicích. Naplno odkrývá skutečnou podobu čínské okupační politiky v Tibetu. Na loňském festivalu v Sundance získal film Cenu poroty v kategorii dokumentů.

22.30

Z Barmy až na Mars / 2009, 84 min., Velká Británie, Mat Whitecross

Nejnovější dokument režiséra oceňovaného snímku Cesta na Guantánamo Mata Whitecrosse nás zavede do jednoho z uprchlických táborů na barsko-thajské hranici. Na 40 000 Karenů se sem

uchýlilo před perzekucí ze strany barmské vojenské junty. Rodina strojního inženýra Thawa Htooa, jemuž barmští vojáci vypálili dům, zde žije již dvanáctým rokem. Společně s rodinou farmáře Joa-Kaa se na ně díky práci humanitárních organizací usměje štěstí v podobě nového domova v britském Sheffieldu. Lehká počáteční nervozita rodičů z nejisté budoucnosti vtipně kontrastuje s nezměrným nadšením jejich dětí, pro které představuje přesun z tábora v džungli do srdce průmyslové Anglie hlavně úžasné dobrodružství. Postupně však vychází najevo, že najít si v cizí zemi práci a přátele, překonat jazykovou bariéru a obstát ve škole je pro celou rodinu těžká životní zkouška. Hluboce lidský film ve stylu cinéma věrně podkřívá v často úsměvných portrétech jednotlivých členů obou rodin zkušenost lidí snažících se adaptovat na zcela nové prostředí.

SOBOTA 27. 3.

14.00

Nevítaní / 2009, 95 min., Česká republika, Tomáš Škrdlant

„Ten film je o dobrém životě i se špatnou sudbou. O návratu zpět mezi lidi, do lidského života se všemi jeho nedokonalostmi,“ říká o svém snímku režisér Tomáš Škrdlant. Pětici hlavních postav, které se narodily s vážným postižením a byly rodiči odmítnuty, sledoval neuvěřitelných dvacet let. V záměrně volně propletených portrétech sledujeme jejich cestu od dětství v Jedličkově ústavu až po snahu plnohodnotně se začlenit do života dospělých. Od doby, kdy byly v duchu komunistické doktríny zavřeny v ústavech s přísným zákazem kontaktu s „normální“ společností až do současnosti, kdy většina z nich založila své vlastní rodiny. Od prvních bolestných pokusů pochopit, proč se k nim rodiče nehlásí a společnost je izoluje, až po zjištění, že žít se dá i bez rodiny a i s postižením. Intimní a nesmírně citlivě natočený Škrdlantův dokument rozhodně není smutnou ukázkou několika nešťastných osudů, ale naopak povzbudivým svědectvím o tom, co všechno dokáže handikepovaný člověk se silnou vůlí zvládnout.

16.00

TAQWACORE: Zrod islámského punku / 2009, 87 min., Kanada, Omar Majeed

Hudba bez ideologie, nabízející autonomii a prostor k vlastnímu vyjádření. Tak vnímá punkrock skupina mladých muslimů a muslimek, tvořících několik různých kapel a dohromady tuto žánrovou hudební scénu. Většinu z nich oslovila kniha Michaela Muhammada Knighta *The Taqwacores*, punkový manifest. Knight, vychovávaný jako katolík, konvertoval k islámu ve svých sedmnácti letech na výraz protestu proti despotickému otci. Jako „bílý muslim“ budí pozornost v západní i muslimské společnosti. Knight a jeho přátelé ze skupiny *The Kominas* uspořádají turné po amerických velkoměstech a po cestě přibírají do svého vyzdobeného autobusu další interprety. Půl roku po americké „šňůře“ koncertují v Pákistánu a snaží se tak punkrock a vlastní interpretaci koránu přiblížit i tamním muslimům. Vystoupení punkrockerů jsou kontroverzní pro americkou i pákistánskou, muslimskou i nemuslimskou komunitu. Režisér Omar Majeed ve svém snímku pracuje s konceptem „minority uvnitř minorit“ a přibližuje, jak těžké je dostát tradicím a zároveň bojovat o možnost projevit se nonkonformně.

18.00

Afghánská superstar / 2008, 88 min, Velká Británie, Havana Marking

Po třiceti letech válek a vlády Tálibánu se do Afghánistánu vrátila popkultura. Místní televizní stanice Tolo TV se rozhodla v Kábulu uspořádat soutěž amatérských pěveckých talentů, u nás známou jako Superstar. Kromě dvou tisíc zpěváků i z těch nejzapadlejších koutů země se do soutěže přihlásily také tři statečné dívky. Zpívat na veřejnosti v zemi, zásadním způsobem ovlivňované kmenovými vůdci, není pro ženu nijak bezpečné. Zvlášť, když v návalu emocí přidá v přímém přenosu k písni i trochu tance, jak se na vlastní kůži přesvědčila jednadvacetiletá Serata. Dynamicky střižený dokumentární debut Havany Markingové, oceněný na festivalu v Sundance, dopodrobna zaznamenává celý průběh tříměsíční soutěže, jejíž finálový večer sledoval každý třetí obyvatel Afghánistánu. Vtipné momenty přibližující celonárodní pěvecké šílenství, adepty „afghánské hvězdné pěchoty“ a pěti finalistů střídají mrazivé chvíle, kdy je Seratě, ale i další ženské soutěžící Limě, za jejich vystoupení vyhrožováno smrtí.